

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXII. évfolyam 1. szám

2012. január

ÁLDOTT ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

Kihasználva az alkalmas időt

„Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen azért: ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.”

(Ef 5:15-17)

„Bölcsen viselkedjétek a kívül állók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel.”

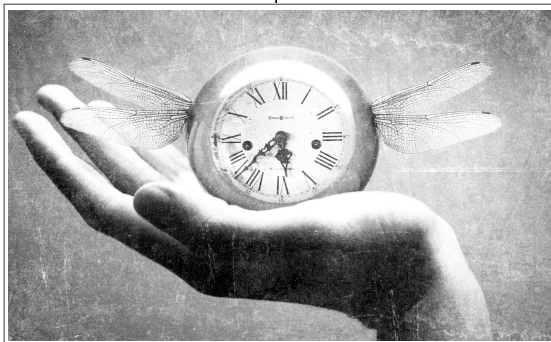
(Kol 4:5)

Évek jönnek, mennek, s – a hivatalos naptári regisztráláson túl – mi magunk is számon tartjuk különféle képpen: ki a jövőtől való félelemmel; ki a jövő iránti reménységgel; ki szabadságra várva, szinte a centiket vágva; ki rezignáltan, csupán a határidő naplóját cserélve le; ki a nagykorúság után sóvárogva; ki múltó fiatalágát sajnálva; ki békés nyugdíjas évekre áhítozva; ki testének megváltásáért rebegve...

Isten is „számon tartja éveid/éveim futását”, és ez számít igazán! A 2011. év utolsó estéjén így szólt hozzánk az ige: még egy esztendő. Te, aki olvasod e sorokat, megkaptad ajándékba az egészséget. Néhányan közülünk már csak a töredékét, de hisszük, hogy Isten kegyelme révén nekik már ez a töredék is elég volt a célba jutáshoz. Mi most a futás újabb szakaszára indulunk. Érdemes emlékeztetni magunkat és egymást: Ő – akárcsak a korábbiakat – számon tartja ezt is. A lényeg itt nem a sebesség, hanem a szinkron; azaz, hogy éppen oda és akkorra érkezzünk meg, ahova és amikor ő akarja; hogy az én óráim, a te órád, a mi óráink (mint közösségé) szinkronban járjon az Övével.

Ehhez nem elegendő az év elején elvégezni az óraigazítást; ezt meg kell tennünk naponta: „Uram, mit és mikor akarod, hogy cselekedjem?” Az óraigazítás két fő elemét így fogalmazta meg egyik hitelődünk: „A korral

haladni, Krisztusban maradni kell!” Erőforrásunknak és vezettetésünknek felülről valónak kell lenni, különben nemhogy nem tudunk megnyerni másokat Krisztusnak, de magunk is elsüllyedünk a mindent relatívnak feltüntető világ mocsarában. Ugyanakkor balgák vagyunk, ha nem vesszük észre a körülöttünk lévő változásokat, és Don Quijote módjára csapkodunk a levegőbe. Pál így írt erről: „*Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág...*” (1Kor 9:26) Ugyanennek a fejezetnek a korábbi verseiben ezt olvassuk: „... *mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket.*” (22/b)

Maga Jézus mondja: „*Vajon nem ti magatok mondjátok-e, hogy még négy hónap, és jön az aratás? Íme, mondom nektek:*

emeljétek fel a szemeteket, és lássátok meg, hogy a mezők már fehérek az aratásra.” (Jn 4:35) A tanítványok – korábbi gyakorlat szerint (és persze a biológiai búzamezőre gondolva) – úgy vélik, **még van idő** az aratásig. Jézus – ráirányítva tekintetüket a körülöttük lévő valóságra – azt mondja, **már érkezett az idő** az aratásra. Mi a már kialakult gyakorlatunkból és szokásainkból kiindulva azt mondjuk: ezt csak ekkor – azt csak akkor; ezt csak így – azt csak úgy lehet. Jézus azt mondja: legalább egy pillanatra emeljétek már fel a tekinteteket! Nem veszitek észre, hogy négy hónap múlva már nem lesz miről beszélni? Addigra egy szem se marad a kalászbán; mind kihullik! Szeretnétek, ha a hitetlenek maguktól bejönnének a gyülekezetbe, és azonnal megtérnének, pedig én a misszióparancsban azt mondtam, hogy ti menjétek el; ti menjétek utánuk! Ragaszkodtok bizonyos formákhoz (ezt csak így - azt csak úgy lehet), mert valamikor, évtizedekkel ezelőtt 'azon volt áldás', miközben ma már (ilyen-

olyan indokkal) ti magatok is faragjátok, ritkítjátok, hanyagoljátok mind a gyülekezeti összejöveteleken való részvételt, mind az egyéni csendességet, ami erőforrásként szolgálhatna a célirányos futáshoz. Ezek mellett persze nem meglepő, ha a hétköznapi életetekben, de még a szolgáltatnak titulált tevékenységeitekben sem a krisztusi lelkület a jellemző, hanem a testvezérelt küzdelmeitek harci füstje, és az ön-tömjénezés nehéz levegője kavargó a rólam keresztyénnek elnevezett közösségeitekben is. Pedig a maradandó gyümölcsöket érlelő misszió elsősorban nem a színes és látványos programokból táplálkozik, hanem a kegyesség erejével élő hívők szeretetteljes közösségéből.

Ahhoz, hogy ne a levegőbe vagdalkozunk, fontos, hogy Krisztusban maradjunk, mert nála nélkül semmi olyat nem tehetünk, ami Isten országa szempontjából szóra érdemes lenne. Benne maradni pedig csak úgy lehet, ha keressük vele a kapcsolatot az igeolvasás, az imádság és az élő hitű keresztyénekkal való közösség gyakorlása által. A mindennapi odaszánás hiányát nem lehet kampányszerű megmozdulásokkal kompenzálni. Hiába adunk bele olyankor anyait-apait, hogy minél nagyobb szőlő, csak egy látványos, de múló tűzijátékra futja belőle. Aztán a „mindeneknek mindenné lenni” alapelvből időnként kimondatlanul is olyan kényszer-képzet kerekedik, miszerint a szórakoztatás is a gyülekezet feladatai között lenne, csak hogy a látogatók jól érezzék magukat közöttünk. Nem árt tudatosítanunk magunkban, hogy a szórakoztatás nem küldetésünk! Isten országának légkörére ezek jellemzők: igazság, békesség és *Szentlélek által való öröm*. (Érdemes átgondolni, amit Pál írt a börtöl való megrészegedés és a Szentlélekkel való beteljesedés hatása közötti különbségről /Ef 5: 18-20/. Hasznos analógiával szolgál más területekre is.) Persze, a megszólításnak vannak eszközei, amit tanulnunk kell Krisztusra és körünkre figyelve, és baj az, ha a saját ízlésünk, szokásaink, netán neveltetésünk alapján kizárólagosnak kiáltunk ki módszereket (ráadásul úgy tüntetjük fel, mint Isten parancsát).

Az Isten órájához való igazodás jegyében néha olyat is át kell élnünk, amelyet Péternek kellett, mielőtt Kornéliusz házába ment, amikor a csúszó-mászókat – minden tiltakozása ellenére – be kellett vennie a gyomrának, mert amit Isten megtisztított, azt ő már nem mondhatta tisztátalannak. Vagy olyat, amelyet

Pálnak, aki Athénban az előzetes háborgását is lenyelve kapcsolódási pontot keresett és talált a pogány bálványimádási kultuszban az ott élők szívéhez. - Isten országának törvényszerűségét, miszerint csak az elhaló gabona-magvakból lesz sokszoros termés, nem lehet megkerülni ezen a területen sem. Annak érdekében, hogy szinkronba kerüljünk és maradjunk Istennel, gyakran fel kell adni kizárólagosnak hitt megközelítési módokat is.

Időnként túl hangsúlyossá válik az a gondolat, hogy a misszióhoz pénzre van szükség. Arra is, de nem elsősorban arra! A misszió kulcsa mi magunk vagyunk; a mi személyes odaszánásunk; az, hogy minél inkább készek legyünk órákat Isten órájához igazítani; ezzel együtt időbeosztásunkat, anyagi javaink felhasználását is Isten vezetése szerint alakítani. Ugyanis akik készek először önmagukat adni, azok időnként még erejük felett is képesek adakozni. S ha szám szerint még az is kevés lenne, Jézus kezébe téve elegendő lesz „ezrek” szükségének a betöltésére.

Legyen őszinte imádságunk ez újesztendő minden napján: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Ha őszintén, a cselekvés vágyával és a szükséges változásra való készséggel kérjük, minden biztonnyal meg fogjuk kapni a választ lépésről lépésre, engedelmességről engedelmességre.

Sólyom Attila

MIÉRT AGGÓDJAK ?

**Vezet - nemcsak évről, évre.
Segít - nemcsak napról, napra.
Mégvéd lépésről lépésre.
Utam híven igazgatja.**

**Nem szövök távoli terveket.
Csak ezt a percet ismerem.
Menj, amerre fényem vezet!"
- szól az Úr, az én Istenem.**

**Boldogan várom tanácsát
pillanatról pillanatra.
Aki ma annyi áldást ad,
holnap újra rám hullatja.**

**Mért küszködjek, mért aggódjak?
Isten Fiát adta nekem.
Ura ő mának, holnapnak.
Áldd és segít idejében.**

Barbara C. Ryberg

TESTVÉRI KÖZÖSSÉG!

„Örüljete az örülőkkel, és sírjatok a sírókkal.” (Róm. 12:15)

Testvéri közösség = Szilárd alap = Krisztus ez az alap!

A gyülekezet minden egyes tagja ebben a légkörben, ebben az állapotban kellene, hogy szolgáljon, elsősorban Istennek és egymásnak. Feltétel nélküli szeretet, bizalom, ragaszkodás, egymás kiszolgálása kellene, hogy legyen a **CÉL!** Nem ujjal mutogatni és átnézni egymáson, hanem egymást mindenben segíteni. A lényeg, hogy ez a lelkület tetten érhető legyen közöttünk. Ha létezik ez a közösségi szellem, akkor van élet és van növekedés. Akkor ezt mások is érzik és észreveszik rajtunk!

„*Atyám, akiket nékem adtál..., hogy egyek legyenek...*”. Ez volt Jézus Krisztus vágya is. „*Onnan ismer meg titeket a világ, hogy ha egymást szeretitek*”. Észre kell, hogy vegyük egymást, sőt kell, hogy szeressük egymást! Mennyire őszinte az, amikor kezet fogunk és egymás szemébe nézve „*Az Úr áldjon meg!*”-et kívánunk egymásnak? Valóban ezt is gondoljuk?

*Szomjas voltam – innom adtatok,
Éhes voltam – ennem adtatok,
Mezítelen voltam – felruháztatok,
Beteg voltam – meglátogattatok,
Fogoly voltam – eljöttetek hozzám.*

Megannyi problémában szenvedhetnek a gyülekezet tagjai. Felismerjük, hogy éppen ki az akinek a szomját és éhségét kell csillapítani az igével? Vagy épp ki az, aki beteg és a bűn fogja, és csak arra vár, hogy segítsünk neki meggyógyulni és megszabadulni? Vagy ki a mezítelen, akit föl kellene ruházni és nem megruházni? Mennyire vesszük észre ezeket az igényeket? Jézusnak feltettek egy fontos kérdést: „*Uram mikor voltál ... szomjas, éhes, mezítelen, beteg, fogoly?*” De jó lenne, ha a Szentlélek kimunkálná bennünk ezt a fajta **ÉRZÉKENYSÉGET!** Azt mondja Jézus: „Ha egygyel a kicsinyek közül megtettétek, velem tettétek meg!”

Kicsinyek = Isten népe = Krisztus követője.

Ezeket a dolgokat nem lehet **jó kapcsolatok** nélkül végezni! Elsősorban Istennel és egymással is jó kapcsolatban kell lennünk! Fontos lenne, ha a mi kapcsolataink nem csak az imaházunk négy fala közé korlátozódnának! Keressük egymás közösségét, közös programokat a hétköznapijainkban is! Ezek mind a közösségi szellemet erősítik!

Fontos, hogy az igevers mindkét része összhangban legyen. Sírjatok a sírókkal – sokszor csak ezt tesszük! Örüljete az örülőkkel – olyan jó lenne, ha ezt is megtanulnánk! Örülni egymásnak tiszta szívből, megosztani örömeinket! Tanuljuk meg mikor mit tegyünk. Sírjunk, mikor sírni kell, örüljünk, mikor örülni kell, és segítsünk, mikor segíteni kell! Gyakoroljuk mindezt, hogy a mi testvéri közösségünk mindenki számára nyilvánvaló legyen!

Kiss Frigyes

MÉRLEGEN

Ráállítottál igaz mérlegedre.
Várom őszinte szavadat remegve

Méred hitemet, mennyit növekedtem,
Mióta kezem a kezedbe tettem.

Nézed, hogy mennyi bennem a kitartás,
Kísértésben a szilárd megállás.

A szeretetemet, tudod, hogy hiányos.
A békességem ostromdúlta város.

Ha háborúság támad körülöttem,
Békém szívemből, mint galamb, kiröppen.

Mérlegen állok. De sokszor hibázom!
Mulasztásaimat most szánva bánom.

Bár minden okod megvan rá, hogy elvess,
Ítéletedben légy hozzám kegyelmes!

Siess segítségemre, áldott Lélek,
Így boldogabb új esztendőre remélek.

Gerzsenyi Sándor

A MODERN TÉKOZLÓ FIÚ

- „Apám, én nem bírom tovább, állandóan csak tanulok és semmi szórakozást nem kapok. Most itt hagylak titeket, mert kalandra és szórakozásra vágyom. Szerintem már elég nagykorú vagyok hozzá.”
- „Fiam, itt egy kis pénz, hogy ne halj éhen és hogy egy hotelben meg tudj szállni. Remélem, egyszer megjön az eszed és hazajössz.”
- „Soha, új életet akarok kezdeni! - Na, végre eljöttem otthonról, és felszabadulva érzem magam, most nincsenek kööttségeim, szabad vagyok!”
- „Jaj, szegény fiam, hol lehet, telefonon se érem el, nagyon hiányzik...”
- „Hú, milyen jó volt ez a mai napom, ilyen kalandos éjszakáim nem igazán voltak! Úgy ennék valamit, olyan éhes vagyok. Ott egy McDonald's. Mennyi pénzem is van? Jaj, ne! Elfogott, egy vasam sincs! Nem baj, akkor se megyek vissza, inkább keresek valami állást. A tanulmányaimból ítélve jó leszek egy ..., háát..., utcaseprőnek. Megyek és jelentkezem is. - Jó napot kívánok! Szeretnék jelentkezni utcaseprőnek. - Ez a napom nagyon fárasztó volt. Annyira elfáradtam, hogy most már haza is megyek. Várjunk egy kicsit, hisz nincs is otthonom, mert ahonnan jöttem, azt én már nem otthonnak hívom. Mi ez a szép zene? Abból a templomból jön, megyek és meghallgatom. Ez az istentisztelet ráébresztett arra, hogy semmim sincs, nincsenek barátaim, nincs sikerem, és mióta itt vagyok, a szeretetet sem érzem. Muszáj lesz a bajaimat, keserűségemet valakinek kiöntenem. - Lelkész úr, beszélgethetnék egy kicsit? ... Köszönöm ezt a beszélgetést, ön rádöbentett arra, hogy Isten volt az, aki hiányzott az életemből! Azonnal haza megyek, jól hallotta: haza, - és bocsánatot kérek apámtól. Köszönök szépen mindent!”
- „Apám, bocsáss meg, mert szemtelen voltam veled, öntelt és önfejű.”
- „Nem haragszom rád, fiam, mert végre itthon vagy és tudom, hogy mindent megbántál.” „Igen, mindent megbántam, és meg is vallottam az Úrnak.”
- „Fiam, te befogadtad az Urat a szívedbe? Te megtértél?”
- „Apám, most már teljesnek érzem az életem.”
- „Fiam, akarok neked adni egy ajándékot: elő-

ször is egy Bibliát. Aztán pedig tudom, hogy már nagy vagy és önálló életet szeretnél élni. Vettem neked egy házat és - úgy gondoltam, hogy majd meg tudj minket látogatni - kapsz egy piros Ferrarit. Na, örülsz neki?”

– „Örülök? Azt sem tudom, hogy mit mondjak, de nagyon köszönöm!”

(Hazaérkezik az idősebb fiú).

– „Ez a piros Ferrari mi itt a házunk előtt?”

– „Ó, szia papa, nem tudod, kié a kocsi?”

– „De, a testvéredé.”

– „Hogy kié?”

– „Jól hallottad. Hazatért.”

– „Ó, akkor örüljünk, vigadjunk, csak ne felejtsük el, hogy lopott, hazudott, csalt, idegen nőkkel hempergett minden éjszaka...”

– „Ezért kéne, hogy örülj.”

– „Ó, tényleg? Hurrá, de velem mi lesz?”

Szabó Kitti

Új év

**Új évben új szívet, tetterre készet, hívet,
jóra alkalmasat, hogy meghallja szavad
s másokat is hozzon, vígan toborozzon
Orcádat csodálni: imádkozva állni!**

Kárász Izabella

Gyülekezeti életképek

NYUGDÍJASOK KARÁCSONYA

2011.december 17.

Kiss Emil testvér imádságával kezdtük meg ezt a kedves alkalmat, amelyre gyülekeztünk 41 fő és két vendég érkezett. Nagy örömkre szolgált, hogy 5 fiatal testvér aktív szolgálattal vett részt, ezek között emlitem Szomor Anikó fuvolaszólóját.

Dr. Elek Tiborné (Tánya), Kántor Imréné, Szalay Mihályné (Ági) verses bizonyoságté-

tellet köszöntötték az egybegyűlteket, közben felcsendültek a szép karácsonyi énekek dallamai.

Id. Magyar Gyula testvér szolgált közöttünk az ígével Titusz 2:11-15. versei alapján: „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...” Könnyek között említette, hogy ő két gyülekezetért imádkozik: a Tahitótfalu-i és a József u-i gyülekezetért. Bizonyosságtétele elején arról beszélt, hogy könyö-

rült rajta Isten. Az idézett igeszakasz utolsó versének második fele így hangzik: mondd úgy, hogy „...senki meg ne vessen téged.” Lehet úgy? Igen, lehet. Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme. Szeretetet hozott a földre. Ma is ugyanolyan szükség van erre, mint amikor elhangzott ez a kijelentés. Ez a kegyelem fogja magához ragadni az embereket. Mi már kiválasztottai vagyunk az Úrnak, de feladatot is adott nekünk, akik elfogadtuk Őt, és kell, hogy munkában találjon bennünket, amikor visszajön. Most advent van. Jézus Krisztus visszajön. Volt Sodoma, volt özvénz és lesz ítélet. Várjuk őt, de csak úgy érdemes várni, hogy készen lehessünk! Ő újra visszajön, hogy ítéletet tartson a világ felett. Nem tudjuk, mikor jön, de fontos, hogy munkában találjon! Boldog az a szolga, akit az Úr, mikor eljön, munkában talál! – Ámen.

Az Úr asztalához járulva Újvári Ferenc lelkipásztor testvér a Róma 13:11-12. második felét olvasta: „De mindezt valóban tegyétek is!” – a nappal közel van, hangzik a felszólítás. Közeledik a karácsony ünnepe. Közeledik egy olyan pillanat, amikor e földről elmegyünk. Csak ennyi lenne? A közelmúltban két testvérünk költözött az örökkévalóságba: Kántor Andrásné és Sós Gábor. De csak ennyi lenne? Közeledik hozzánk az üdvösség beteljesedése. Akik Krisztusban hiszünk – megpróbáltatások,

betegségek, veszteségek között – miért tartott meg bennünket? Az úrvacsora jegyei emlékeztető jegyek arra, hogy valami nagyon fontos dolog vár ránk. „Nem iszom a szőlőtő leveléből, amíg majd együtt nem iszunk a mennyek országában.” Közelebb van hozzánk Urunk, az üdvösség van közel. Áldjuk ezért Urunkat!

Kántor Tamás presbiter testvér szavai emlékeztettek bennünket a múltra és jelenünkre. Szlepák Attila segítségével megtekinthettük vetítés kapcsán imaházunk régi és új kül-belsejét, a folyó munkálatokat. A szolgálatok sorát Újváriné Anikó zárta bizonyosságtételével.

Alkalmunk második felében „meglepetés” ajándékban volt részünk. Szaniszló Eszter testvér, mint „főszakács” finom vacsorával örvendeztette meg a jelenlévőket, valamint munkatársaival együtt a terem feldíszítésében vállalt „főszerep”-et. Köszönetet mondunk ezért!

Hálások vagyunk Istennek az Ő kimondhatatlan ajándékáért:

Jézus Krisztusért!

Szabó Mária

Innen - onnan

KARÁCSONYI KÖSZÖNTÉS KARÁCSONY UTÁN

Érkezik a sok kedves karácsonyi köszöntés közelből, távolból... Szeretnék szívem egész melegével mindegyikre nyomban válaszolni..., de elsietnek a napok, hetek, és nem sikerül. Nő az adósság! Finn költőtestvérem, Anna-Maija Raittila, legelső levelében se biztatott gyakori, gyors válasszal, de azt írta, hogy "vannak szívbeli levelek is." S hány ilyen szívbeli levelet indítottunk azóta egymás felé! De azért nem maradhat el az írott levél sem... Néhány meleg, köszönő szó..., életjel..., erősítés, biztatás... S az ilyen ünnep után útnak induló, írott köszöntésben ilyenek a gyakran visszatérő mondatok...

Milyen jó, hogy a mi karácsonyunk nem csak két ünnepi nap! Hadd kívánjak nektek el nem múló, hétköznapiakat is beragyogó karácsonyi örömet Megváltó Jézusunk közösségében! Hiszen A három karácsony gyermeke című versben is erről vallok, mikor elmondom, milyen a "második" mindennapos karácsonyom. Az "életújító" igazi karácsonyt

ilyen "mindennapos" karácsony követi. Megváltónk nem olyan karácsonyi vendég, aki ünnep után búcsút vesz tőlünk. Immánuel a neve: "Velünk az Isten!" Velünk a hétköznapiakban is..., akár derűsek, akár borúsak. Velünk, hogy szeretetével beragyogja utunkat. Velünk, hogy vezessen, tanácsoljon. Hiszen azért jött, hogy "életünk legyen és bővölködjünk." Benne, az örök Isten csodálatos karácsonyi ajándékában, minden a miénk: kegyelem, bűnbocsánat, béke... Boldog út az Ő nyomában, örömteli szolgálat, örök élet! Ne kívánhatnánk hát egymásnak ünnep után is el nem múló hétköznapiakat is beragyogó karácsonyi örömet?!

Túrmezei Erzsébet: Prózai írások c. könyvéből (Közölte: Sípos Terézia)

Gondolatok

- Az életünk valójában üzenet, melyet Szent Lelkével ír az Isten.
(Simon András)
- El kell engedned a megtervezett életet ahhoz, hogy megtalálhasd a rád várót.
- Az egész élet nem más, mint folytonos nevelés, melyben mindnyájunk Tanítómestere a nagy leckét a végére tartogatja.
(Mitchell Hedges)
- A fél szívvel végzett munka nem hoz jutalmat, de ha egész lelkünket az Úr ügyének szolgálatába állítjuk, kivirágzik az életünk.
(C. H. Spurgeon)

Gyülekezetünk betegei

Burceva Jevdokíja	Rumbold Gyula
Gálffy Imre	Sebők Györgyné
Groska Erzsébet	Sípos Terézia
Hetzke József	Sólyom Attila
Husztai Tiborné	Sós Gáborné
Husztai Dezső	Szabó Lászlóné
Kántor Imréné	Szalay Mihályné
Kárpáti Tivadarné	Szebeni Gyula és neje
Liptai Sándorné	Tóth Imréné
Maczkó Györgyné	Vida Sándor és neje
Mészáros Sándor	Vodiczky Mária
Nagy Sándor és neje	

**"És lésszen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik."
(Apcsel,2:21)**

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Hírek

Gyülekezetünkben 2012 első félévében foltvarró és tűzzománc készítő tanfolyamot tervezünk indítani, melyre minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk.

Kérem az érdeklődőket, személyesen vagy e-mailen Kántorné Forgács Ágotánál jelentkezzenek.

E-mail: kantorne.agota@gmail.com.

Lapzártánk minden hónap 15-e.

Szerkesztők

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink :

Gyermekbibliakör: vasárnap de.

Imaóra: vasárnap de.

Istentisztelet: vasárnap de.

Énekóra: vasárnap du. 16:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva Mindenkit szeretettel várunk!